

עין משפט
נר מצוה

קבר א מ"י מהל ספסרת
היה:
קבר ב מ"י מהל ספסרת
היה:

מוסף רש"י

והתכפר באשם אחר. אחר.
אשם על אשם. אשם על אשם.
והתכפר באשם אחר. אחר.

הדרן עלך חבל מצורין

והתכפר באשם אחר. אחר.
אשם על אשם. אשם על אשם.
והתכפר באשם אחר. אחר.

הדרן עלך חבל מצורין

והתכפר באשם אחר. אחר.

אשם על אשם. אשם על אשם.

והתכפר באשם אחר. אחר.

אשם על אשם. אשם על אשם.

והתכפר באשם אחר. אחר.

אשם על אשם. אשם על אשם.

והתכפר באשם אחר. אחר.

אשם על אשם. אשם על אשם.

והתכפר באשם אחר. אחר.

אשם על אשם. אשם על אשם.

והתכפר באשם אחר. אחר.

אשם על אשם. אשם על אשם.

והתכפר באשם אחר. אחר.

אשם על אשם. אשם על אשם.

והתכפר באשם אחר. אחר.

אשם על אשם. אשם על אשם.

והתכפר באשם אחר. אחר.

אשם על אשם. אשם על אשם.

והתכפר באשם אחר. אחר.

אשם על אשם. אשם על אשם.

והתכפר באשם אחר. אחר.

אשם על אשם. אשם על אשם.

והתכפר באשם אחר. אחר.

אשם על אשם. אשם על אשם.

והתכפר באשם אחר. אחר.

אשם על אשם. אשם על אשם.

והתכפר באשם אחר. אחר.

אשם על אשם. אשם על אשם.

והתכפר באשם אחר. אחר.

אשם על אשם. אשם על אשם.

והתכפר באשם אחר. אחר.

אשם על אשם. אשם על אשם.

והתכפר באשם אחר. אחר.

אשם על אשם. אשם על אשם.

והתכפר באשם אחר. אחר.

אשם על אשם. אשם על אשם.

והתכפר באשם אחר. אחר.

אשם על אשם. אשם על אשם.

והתכפר באשם אחר. אחר.

אשם על אשם. אשם על אשם.

והתכפר באשם אחר. אחר.

אשם על אשם. אשם על אשם.

והתכפר באשם אחר. אחר.

אשם על אשם. אשם על אשם.

והתכפר באשם אחר. אחר.

אשם על אשם. אשם על אשם.

והתכפר באשם אחר. אחר.

אשם על אשם. אשם על אשם.

והתכפר באשם אחר. אחר.

אשם על אשם. אשם על אשם.

והתכפר באשם אחר. אחר.

אשם על אשם. אשם על אשם.

והתכפר באשם אחר. אחר.

אשם על אשם. אשם על אשם.

והתכפר באשם אחר. אחר.

אשם על אשם. אשם על אשם.

והתכפר באשם אחר. אחר.

אשם על אשם. אשם על אשם.

יג:

רבי אומר אשם יצא מעשר. דסנירל ליה לרבי דלקרנן יחיד
ולמעוטי נצור ושותפין לא אילטיך שחרי לא הפשעה דתמורה
בלשון יחיד נאמר ולמעוטי נמי קדש נדק ביות לא אילטיך דלא
איקרו קרנן ולמעוטי נמי עולה מותרות לא אילטיך דקסבר עולה

מותרות לנדבנא נצור אולי ופשיטא

דלא ענדי תמורה כר פשיטא יעוד

י"ל דסנירל ליה דעולה מותרות

לנדבנא עולה אולי וקסבר כרבי אליעזר

דעושה תמורה: לדרון עושין כלל תמורה נוסף.

דס"ד דלון עושין כלל תמורה משום

דלא לון נדבנא דהדס דמפרש הש"ס

אי נמי לון נדבנא דמפרש נוסף לומר דהכלה

על דבר שאינו ראוי ושינוי פירש רש"י:

תמורות שבו. היינו אם קרל

לעשירי תמורת ששן ולחשעי

עשירי ולחלד עשר עשירי דקרימא

לן (בכורות דף ט.) דשלשמן מקודשין:

הדרן עלך חבל מצורין

ודבר שאינו בא בשותפות (א) רבי אומר למה

יצאת מעשר מעתה זו לידון בתמורת שמו

ובתמורת גופו (ב) לומר כך תמורת שמו

קריבה תמורת גופו אינה קריבה תמורת שמו

נגאלתה תמורת גופו אינה נגאלתה תמורת גופו

חלה על דבר הראוי ועל דבר שאינו ראוי

ותמורת שמו אינה חלה אלא על דבר הראוי

בלבד אמרי זו משום דרבי רחמנא דאית ביה

תמורת שמו איננו איננו איננו איננו איננו

דרכי רבי ונאמי דלא רבי לא רבי והוא מרובא

יתתי אומר רב הונא בריה דרב יהושע (י) משום

דהוה דבר הבא לידון אבדו החדש ואין בו

אלא חידושו בלבד אמר רביה רב נחמן בר

צחק לרובא לרבי שמעון דאמר דבר הבא בחובה עולה עברה

תמורה הא עולה נדבה לא אמר ליה עולה עברה

תמורה ולא נצרכה אלא לעולה הבאה מן המותרות מאי קסבר אי קסבר

לה כמאן דאמר מותרות לנדבנא עולה דלא עברה תמורה

הא אין תמורה בצבור אלא רבי שמעון סבירא ליה כמאן דאמר מותרות

לנדבנא יחיד אולי מאן שמעת ליה האי סברא רבי אליעזר הא שמעיין ליה

בהראי דעברה תמורה דתניא עולה הבאה מן המותרות עושה תמורה דברי

רבי אליעזר רבי שמעון סבר לה כותיה בהראי ופליג עליה בהראי (י) דרבי

אליעזר סבר עולה הבאה מן המותרות עושה תמורה ואילו סבר אין עושה

תמורה אי הכי (י) דבעיא רבי אבין (י) הפריש אשם להחכפר בו והמיר (ב) ו

י ונתכפר באשם אחר וניתק זה לעולה מהו (י) שיחזור וימיר בו אליבא דמאן

(ו) אליבא דאליבא דר"ש (ו) הא אמרת רבי שמעון סבירא ליה עולה הבאה

מן המותרות אין עושה תמורה רבי אבין הכי קמיבעיא ליה אי משכחת תנא

דקא כר"ש דאמר אין ממירין וחוזרין וממירין וס"ל כרבי אליעזר דאמר עולה

הבאה מן המותרות עושה תמורה מהו שיחזור וימיר בו (י) בשני גופין וקדושה

אחת מאי ואם חיצוצא לומר קדושה אחת (י) (א) אלא שתי קדושות

וגוף אחד מאי (י) תיבעי:

הדרן עלך חבל מצורין

תמורה שמו אינה חלה אלא על דבר הראוי. ליקדש קדושה מגורה כשאר קדשים שאין חלים

דרכי כיו רחמנא דענדי תמורה שמו איננו איננו איננו איננו איננו

כל כן דליתיה בתמורה שמו: מאי דרכי רבי. וקדל לא רבי אלא מידי דחוי לשלמים דקדמי הנקר לנדבנא י"א לשלמים: מהיכא חסי.

דלמירין הכי: דבר הדש. תמורת שמו: לישנא דההיא (י) (ב) הפשעה תמורה שמו שאינה חלה כן אלא על דבר הראוי. וסברא היא

ימשום דלחמנא כשאר שלמים איננו איננו איננו איננו איננו

דרכי רבי כי וסא מהיכא חסי. דליתיה הכי דלא חס מן המדות שהמורה נדרשת כן ואחרי למהל כמדי (י) לידון דבר חדש בתמורת

שמו אין לן זו אלא חידושו להכי אילטיך לרבי. והכי עיקר דליתיה דלעיל איכא מרי פירי דחא דמאי קאמר למאי דרכי רבי לאו

מילתא לאוקומה הכי דהא תמורת שמו דקדשה איננו איננו איננו איננו איננו

מהנכר לא רבי אלא להקדשה דלא תימא דליתיה בתמורת שמו ועוד דקא פירי (י) ליה מהיכא חסי ואין וסא לשון הש"ס הוילע ואוקוס

דחאי מיגרע גרעא דלמאי דלא רבי לא רבי הוה ליה למיגרע מנא לן הא דלמירין לא אכל להאי לישנא שימשמע שפיר מהיכא חסי

כלומר מהיכא חסי ל' דליתיה הכי כן דליתיה קרל לרבי: דקדשה עילי. שקריבנא ופליג דלמיר הכי (י) מותרות. כנון אשם

שניתק לרבייה דמיו קריבין עולה וכנון הפריש מעות לחטאתו ואשמו ויתמורתו מניא כחות דמיס עולה דחו מדרש יהודע הכהן כל

הכא מותרות חטאת ומותרות אשם ילקח כנון עולות הכשר לשם והשורות להסידם כפרק ולד חטאת (לקמן דף כ:). לנדבנא נצור אולי.

לשפוט: לנדבנא יחיד. דענדי ענמן מניאין תמורה עולה ואינה עולה להן לחותין אלא לשם דיוון הוה: רבי אליעזר. דלית ליה מותרות

לנדבנא יחיד אולי כפרק ואלו קדשים (לקמן דף כ:). דמית אשם על תמורה ולכן על דן עוף השלם ידעו שיקחלו וימירו ויכלו

דמיון לנדבנא לשפוט רבי אליעזר אומר יבא דמיו עולה (י): סבר לה מוסיף בהראי. ומותרות לנדבנא יחיד אולי דלמיר אילטיך

למעוטיה מתמורה: אי כפי. דלרבי שמעון (י) וסליל (י) הכהנה מותרות לא עבדה (י) תמורה ואפילו כן לא אמר כה מעיקרל לא מלי אמיר

כה הנהא דעולה הכהנה מן המותרות היא: וחללו על אחרת. אי נמי נתכפר כשם אחר כי דכפרשית לעיל כפרקין (י): מהו שיחזור

וימיר. דמיתא אחר כי יוחנן אליבא דרבי שמעון אין ממירין וחוזרין וממירין היכא דקדשים כדקדושה אכל דבר קדושה אחרת

סל ליתא דמיתא אחר כי דליתא ליש: אי אליבא דרבי שמעון ממעשר יליפין. (י) כלומר הא (י) דגמיר ר' שמעון כדקדושה דבר שנמותר לאסוקי

עולה מותר דלא עבדה תמורה: אי משכחה סנא. דסנירל ליה כרבי אליעזר וכו' יוחנן דלמיר לעיל (י). אליבא דר"ש אין ממירין וחוזרין וממירין

כי: כשני גופין וקדושה אחת מאי. דהיינו הפריש אשם להחכפר בו והמיר בו והסומ ויחללו על אחרת. אלא שני קדושות וגוף אחד.

דהיינו נתכפר כשם אחר ונמלא ראשון האחד וניתק לעולה: סיכעי. לשון ירושלמי כמו חיקו בלשון כנני:

הדרן עלך חבל מצורין

מותרות שמו אינה חלה אלא על דבר הראוי. ליקדש קדושה מגורה כשאר קדשים שאין חלים

דרכי כיו רחמנא דענדי תמורה שמו איננו איננו איננו איננו איננו

כל כן דליתיה בתמורה שמו: מאי דרכי רבי. וקדל לא רבי אלא מידי דחוי לשלמים דקדמי הנקר לנדבנא י"א לשלמים: מהיכא חסי.

דלמירין הכי: דבר הדש. תמורת שמו: לישנא דההיא (י) (ב) הפשעה תמורה שמו שאינה חלה כן אלא על דבר הראוי. וסברא היא

ימשום דלחמנא כשאר שלמים איננו איננו איננו איננו איננו

דרכי רבי כי וסא מהיכא חסי. דליתיה הכי דלא חס מן המדות שהמורה נדרשת כן ואחרי למהל כמדי (י) לידון דבר חדש בתמורת

שמו אין לן זו אלא חידושו להכי אילטיך לרבי. והכי עיקר דליתיה דלעיל איכא מרי פירי דחא דמאי קאמר למאי דרכי רבי לאו

מילתא לאוקומה הכי דהא תמורת שמו דקדשה איננו איננו איננו איננו איננו

מהנכר לא רבי אלא להקדשה דלא תימא דליתיה בתמורת שמו ועוד דקא פירי (י) ליה מהיכא חסי ואין וסא לשון הש"ס הוילע ואוקוס

דחאי מיגרע גרעא דלמאי דלא רבי לא רבי הוה ליה למיגרע מנא לן הא דלמירין לא אכל להאי לישנא שימשמע שפיר מהיכא חסי

כלומר מהיכא חסי ל' דליתיה הכי כן דליתיה קרל לרבי: דקדשה עילי. שקריבנא ופליג דלמיר הכי (י) מותרות. כנון אשם

שניתק לרבייה דמיו קריבין עולה וכנון הפריש מעות לחטאתו ואשמו ויתמורתו מניא כחות דמיס עולה דחו מדרש יהודע הכהן כל

הכא מותרות חטאת ומותרות אשם ילקח כנון עולות הכשר לשם והשורות להסידם כפרק ולד חטאת (לקמן דף כ:). לנדבנא נצור אולי.

לשפוט: לנדבנא יחיד. דענדי ענמן מניאין תמורה עולה ואינה עולה להן לחותין אלא לשם דיוון הוה: רבי אליעזר. דלית ליה מותרות

הכל ממירין פרק ראשון תמורה

ודבר שאינו בשותפות. דכפרשית לעיל (י"א) יהיה ק"ל ולא של שותפות:
רבי אומר למה יא מעשר מעשה. דסנירל ליה לרבי דמשום כל
הכי לא אילטיך קרנן יחיד מלא ימיר (י) וקדל לא רבי אלא מידי דחוי לשלמים דקדמי הנקר לנדבנא י"א לשלמים: מהיכא חסי.

וקרנן מוצה מקרנן (י) נפקא (י) אלאה אית ליה לרבי דקדשי נדק הבית

לא איקרו קרנן ודבר שנמותר דקא

ממעט ר"ש מיינה עולה הכהן מן

המותרות סבירא ליה לרבי מותרות

לנדבנא נצור אולי ומירשא דמתי

נפקא לן דלון תמורה נצור ושותפות

נמי מלא ימיר לשון יחיד: (א) לפי

שלא מעשר לידון כמותרות שמו.

דכמי לעיל מיינה (ד) עול (ולכל) מעשר

ומירין (י) מוכל לנדבנא שם קרל

לעשירי משישי ולחלד עשר עשירי

עול שנין קדושין ויינו תמורת שמו

הלכן אילטיך למכנא נמי (א) חס

המיר ומירין לידון כמותרות נוסף (א) חס

העמיד כהנה חולין אלא מעשר ואמר

זו כוונתה נתמורה דלי לא כהנה

ה"א לא ענדי תמורה כדלמירין לקמן

דבר שהיה ככלל ויאל דבר נדבנא

חדש דהיינו חידוש תמורת שמו שאינה

ככל הקדשים יין והוי חמינה אין

לן זו אלא חידוש תמורת שמו אכל

תמורת שמו לא להכי דלמירין קרל

ויאל לידון כמותרות שמו ונוסף:

סמורם שמו קריבנא. כדלמירין

כשילי כמורת (סא). הנקרא לנדבנא

אחד עשר לשלמים: סמורם נוסף איננו

קריבנא. כדלמירין כפירקין לעיל (דף

ה:). גמר העברה העברה מנכסו

ונכסו כמי (י) הן קריבין ואין

דשלמים היא ושלמים נגאלין כשנפל

בהן מוס: סמורם נוסף איננו נגאל.

דכמי הוא ומותרות יהיה קדש לא

יבא (אשם): סמורם נוסף חלה אשם שאינו

ראוי. כנון כעל מוס מאי טעמא

כמעשר דחל על כנון מוס ונפקא

מינה לאכלו כקדושת מעשר שלא

ישמע לטעמו ולא יסקל כליטורא:

תמורה שמו אינה חלה אלא על דבר הראוי. ליקדש קדושה מגורה כשאר קדשים שאין חלים

דרכי כיו רחמנא דענדי תמורה שמו איננו איננו איננו איננו איננו

כל כן דליתיה בתמורה שמו: מאי דרכי רבי. וקדל לא רבי אלא מידי דחוי לשלמים דקדמי הנקר לנדבנא י"א לשלמים: מהיכא חסי.

דלמירין הכי: דבר הדש. תמורת שמו: לישנא דההיא (י) (ב) הפשעה תמורה שמו שאינה חלה כן אלא על דבר הראוי. וסברא היא

י